

Tarih Yazımı 1

– Bayram KAYA · 06 Eylül 2018

Hikâyeleştirme ya da tarih iki türlü yazılır. Tarih bir fatihlerin (yenen-yöneten mülk sahiplerinin) gözüyle tarih yazmaydı. Bir de fethe uğrayanların (yenilen- köle olan. Sahipliği hükmedilmesinden sonra gelenlerin) gözüyle tarih ya da hikâye yazmaydı.

Günümüz tarihi daha çok fatihlerin gözüyle yazılan tarih olmakla gelenekler, dinler, inançlar fatihlerin söylemi ve anlatımı olan tarihti. Burada fatih oluş söylemi bir haklılık bir doğruluk olan söylem değildir. Kendi öncesine göre şimdiki egemen fikri uygulamanın inşasını sürdüren hareket olmakla fatihliktir.

İnsanlık tarihi gerçekten de bir üreten ilişkiler ve üretim hareketi tarihidir. Üretim hareketinden önce ne insan vardır ne de hemcinslerimizin esamisi okunurdu.

Çok sonraki zaman içinde hemcinslerimizin ataları da olan süreçlerde egemenliğin virüs ve siyan bakteriler eli ile yosunlara (algelere), liken ve eğrelti otlarına oradan da dinozorlara ototrof ve heterof beslenmeden sıcak kanlılıkla yamyamlıklar rekabeti içinde olan bir dünya gerçeği vardı.

Ne zaman ki hemcinslerimiz sürü yaşamdan ayrılıp çok küçük kişi grupları içinde düzenli yaşam eylemleri çevrimi yapmakla totemi sosyal yaşam içine girdiler. İşte bu başlangıç insanın tarih sahnesine belirmesine ve insanın egemenliği eline alması olan üretim sürecine dönüşecekti. Totem yapı yalıtımlı bir hemostazi ortaya koymuştu.

İşte tarihi yazanlar ilk üretim ilişkisini yapanlar olmakla bunlardı. İnsanı ortaya koyanlar da bunlardı. Doğa sınırlanmış ta olsa az çok bir olam durumdu. Üretim bu olam durum içinde canlılığın bilinçli kontrollü ve sürekli olarak yenden ve yeniden araçlı inşası olmakla üretimdi. Üretim doğada olanla yetinmemenin önünü açan bir olanaktı.

Doğa tarihi içinde besinler rast gele yerlerde, rast gele zamanda ve rast gele türlerle bulunur oluyordu. Bu bulunuş bilinçli, amaçlı ve metodolojik değildi. Bir bilgi çerçevesinde araç gereçle, araştırma geliştirme ve tasarım yapılır şekilde besinlerin istenilen zamanda istenilen yerde bulunuşu değildi. İşte böylesi bir doğa ve doğa tarihi içinde insanla düzenli çevrimlerle bilinçli, amaçlı, araçlı istenileni istenilen kadar üreten bir doğa ve üretim tarihi içine geçilmişti.

Totem alan üreten hemcinslerle artık kolektif sosyal alan olmakla, kolektif üreten bir üreten ilişkiler grubuydu. Üreten ilişkiler bu grubu dış dünyaya açmıştı. Sosyo toplumsa hemostazisi totemi mana olma yanında, üreten ilişkiler içinde; üreten ilişkilere bağlı olan süreçlerden de bir çevrim yapacaktı.

Totem döneminde sürecin yön vericisi doğa da sağlayışla olan avcılık ve toplayıcılık ilişkisiydi. Avcı toplayıcı sağlatan ilişki ataların marifeti üzerinde atalar koruyucu ve atalar gözetici ligi içinde yapıldığı düşünülmekteydi. Totemi manalı yön vericiliği totemi etki ile düşünüp anlamak süreci TOTEMİ MANA ile birlikte çevrim yapmaktı. Yani TOTEMİ MANA çevresel etkiler nedeniyle bilinmeyenine yerine konan bilme oluyordu. Totemi mana kural ve yasa oluyordu. Teoremdi. Totemi mana isimdeki anlamla bilgi ve mana oluyordu. Söz gelimi bir şeyi "işte aşağı" diyerek kanıtlıyordu.

Mucize de zaten buradaydı. Bir şeye bir var sanı ile başlıyorsunuz. Var sanı o bir şeyi gerçekleyen eşletmeye denk düşmekle sanki o şey o varsanı ile oluyormuş gibi olur. Yani bu hüküm çıkarışta siz yukarı tarafa yukarı dediğiniz için yukarı taraf yukarı oluyormuş izlenimi verir.

Örneğin; Tanrı "ışık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. Tevrat. Yaratılış 1-3 Işıktan önce ışığın adı vardı! Ve ışık adından ötürü var. Bu totem düşüncenin kendisinden sonraya doğru ne kadar etkili olduğunu gösteriyor. Gelişmeye adım olan ilk izlenimler böyledir. Hipotetikti. Hipotezdi.

Teorem tarzı olan mana anlayışı sizi bir süre düzenli çevrimlere götürür. Ne zamanki ittifakı yapı içinde sizin yukarıdakiler dediğinize birlikte Hititler size ve Akadlara aşağıdakiler diyor o zaman aşağı yukarı kavramını göreceli bir kavram olmakla anlayıp bir şeyin siz öyle dediğiniz için öyle olmadığını, veya bir şeye atalarınız öyle dediği için onun öyle olmadığını kavrar olmakla, bilgiye geçecektiniz.

Artık sürecin yön veren ilişkisi her şeyiyle totem anlama olmaktan çıkmış, üretim hareketi olmuştu. Totemi mana da üreten ilişki girişmesi biraz daha ayakları yere basan anlama olacaktı. Artık mana bilimsel oluştan da yansıyacaktı. Totemi mana ve üreten ilişkiler girişmesi kâh birbirini sürdürecekti. Kâh ta frenleyecekti. Üretim hareketi altyapıyı; totemi hipotetik mana ile pekin bilgi de üst yapıyı oluşturdu.

Üst yapı söylemi içinde kavranan totemi mana totemi dönem içinde sürecin soyut etkili dalga eylemi olmuştu. Üreten ilişki de sürecin görünen faal etkisi olmakla sürecin alt yapısıydı. Ne dalga hareketi parçacık hareketi olmadan var olabiliyordu.

Ne parçacık hareketi de dalga hareketi olmadan var olurdu. Tarihi yazılan, hikayesi söylenen dönem bu dönemdi. Üretim hareketiyle başlayan dönemdi. Hem cinsimiz üretim hareketiyle adeta doğaya kafa tutmuştu. Hikâye de tarih te doğaya kafa tutan kolektifi (ilahi) ilikle başlamış kolektif sürüyordu.

Ne zaman ki tarihi anlatımlar ya da hikâye anlatımı, kolektifin hareketi olma bilincinden sapmanın unutturulması oldu; işte o zaman tarih ve hikâye anlatımı kralların, egemenlerin, İbrahimlerin ve Nemrutların anlattığı kişiler tarihi oldu. Kişiler tarihi fetih edenlerin tarihiydi. Fatihler kimi fetih ediyorlardı? Hiç kuşkusuz ilk başlarda İlahi düzeni fetih ediyorlardı.

Lugaller, patesi ve Ensiler, İbrahimler, Nemrutlar ilahi düzene (kolektif ortaklaşmaya) karşı olmakla

birlikte özel mülk sahipliğinin takdir edilmesi ile mal mülk ve köle sahipliğini "kader takdiri" olarak savlayan yeni düşünceydi.